

DE GELUKZOEKER

(Das Glück im Wald)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GELUKZOEKER- DAS GLÜCK IM WALD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nol - niet meer al te vast aan het voortbestaan van zijn boerderij gelovend, maar op een nacht een droom krijgend, die verstrekkende gevolgen zal hebben

Alda - zijn echtgenote, die vanaf dat moment met lede ogen moet toezien hoe hij het werk laat verkommeren en zijn tijd grotendeels in het bos zoek brengt

Lennie - hun beider dochter, die de biologische landbouw als alleen-zaligmakend ziet, en wacht op de daarvoor meest geschikte partner aan haar zijde

Sjef - gemoedelijke buurman en huisvriend volgens het boekje; altijd in voor een grapje, maar door Nol misbruikt als bliksemafleider en daardoor in zwaar weer terechtkomend

Phil - het kring in zwart leer, dat zich een weg door het leven baant met behulp van pistool en stiletto; door Alda niet ten onrechte de zwarte weduwe genoemd

Wietse - haar dubieuze partner, die wel naast haar staat, als het erom gaat voor hun beider zogenaamde rechten op te komen, maar gaandeweg ook een draai van negentig graden maakt

DECOR:

Het stuk speelt in de huiskamer van een doorsnee boerenfamilie, er zijn geen tussentijdse veranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een deur naar de keuken, in de korte kant rechts een deur naar de andere vertrekken in huis, in de brede achterwand een open doorgang, die naar buiten voert. Ergens moet ook een raam zijn, dat echter niet hoeft te functioneren. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, maar naast de gebruikelijke tafel met stoelen en kast, dient er ook een divan te zijn, waarop een sierkussen, en moet ook ergens een kleine spiegel hangen.

Gaandeweg het stuk dienen twee identieke juwelenkistjes voorhanden te zijn, of iets dat daar op lijkt, alsmede een siervaas met royale halsopening, waar zo'n kistje gemakkelijk door kan.

EERSTE BEDRIJF

Alda: (*zit aan tafel, doet verstelwerk*) Ik zou wel eens willen weten, wat die met zijn kleren doet. Telkens als ze uit de was komen, kan ik een halve dag zitten te verstellen. (*houdt eerst de broek en daarna het hemd omhoog*) Dat is toch geen broek meer! Je reinste gatenkaas! En het hemd is al niet veel beter. Ik zou hem ermee om zijn oren moeten slaan. In plaats van de hele dag door het bos te struinen, zou hij er beter aan doen zich wat meer om het werk hier te bekommeren.

Lennie: (*op via midden, in stalkledij, heeft dit laatste gehoord*) Dat mag je wel zeggen! Het werk in de stal laat hij me grotendeels alleen opknappen!

Alda: Is hij er dan alwéér niet?

Lennie: Nee.

Alda: (*kwaad*) Schooit hij natuurlijk weer door het bos! Dat is al wekenlang hetzelfde liedje.

Lennie: Wat zou pa daar dan in godsnaam doen?

Alda: Een droom heeft hij gehad, de fantast. En daarin is hem geopenbaard, dat hij in het bos zijn geluk zal vinden. Aan mij heeft hij blijkbaar niet meer genoeg. (*laat haar de broek zien*) En nu komt hij voortdurend met gescheurde kleren naar huis!

Lennie: O nee zeg, wil je die nog verstellen?

Alda: Als hij zich niet meer om de boerderij wil bekommeren, heeft hij ook geen nieuwe broek nodig.

Lennie: (*peinzend*) Een droom... Stel je voor, ma, dat een goede fee hem in zijn oor heeft gefluisterd, dat we eindelijk op biologische landbouw moeten overstappen!

Alda: Daarvoor hoeft hij echt niet in het bos te gaan ronddolen.

Lennie: Nee, dat is waar. Maar ik zweer je, ma, zoiets heeft toekomst!

Alda: Dat weet ik, kind, en pa weet het ook. Maar je kunt van ons, na het zoveel jaren op ónze manier gedaan te hebben, niet verwachten, dat wij daar nu opeens vol instappen. Als het al iemand moet doen, ben jij het. En hoe wil je dat in je eentje klaarspelen? Nee nee, Lennie, zet het maar uit je hoofd.

Lennie: (*peinzend*) Wat ik nodig heb, is de juiste man. En natuurlijk ook een beetje kleingeld.

Alda: (*honend*) Kleingeld! Zolang die gelukzoeker van ons zijn tijd blijft verdoen met in het bos achter een wazige droom aan te jagen, hebben we zo al moeite genoeg het hoofd boven water te houden.

Lennie: (*peinzend*) Wat mag hij dan voor een droom gehad hebben?

Alda: Ik weet het niet. Mij zal hij dat heus niet vertellen. En het interesseert me trouwens ook niet in het minst. (*zorgelijk*) Maar om

nog eens terug te komen op de juiste man, waar je het net over had: besef je ook wel, dat je er al zesentwintig bent?

Lennie: Vijfentwintig.

Alda: Je wordt zesentwintig!

Lennie: Maatje, van vijfentwintigjarigen mag men doorgaans verwachten, dat ze zesentwintig worden, maar nóg ben ik vijfentwintig!

Alda: Ja ja, maar dat doet niets af aan de feiten. Je ziet er goed uit, hebt een best figuur en weet je weetje. Het enige, dat je nu nog moet doen is: een acceptabele man zoeken, trouwen en kinderen krijgen.

Lennie: En hoe gaat het dan met de boerderij?

Alda: Die hoeft niet jouw zorg te zijn. Het beste is maar, dat we ze van de hand doen. Veel brengt ze toch niet meer op.

Lennie: (*zelfzeker*) O nee, de boerderij wordt niet verkocht! Ik ben hier geboren en getogen en aan dit alles met hart en ziel verbonden. Ik wil hier niet weg! Bovendien brengt ze genoeg op, tenminste, als de zaken goed worden aangepakt. Wat ik nodig heb is, zoals gezegd, een man, die de handen uit de mouwen weet te steken en verstand heeft van biologisch boeren.

Alda: Waarom neem je dan niet een van hen, die de laatste tijd moeite genoeg voor je gedaan hebben?

Lennie: Op de eerste plaats bevalt me van die niemand en op de tweede plaats willen ze allemaal, dat ik bij hen op de boerderij kom. Maar daar trap ik niet in, want wij hebben zelf de mooiste uit de hele omtrek.

Alda: (*bitter*) Vervallen is ze.

Lennie: Dat is niet waar. Ze moet misschien een beetje gerenoveerd worden, maar hoofdzaak is, dat ze wondermooi gelegen is en vooral gemakkelijk te bereiken. Bovendien dicht bij de stad en met als toegift nog enkele wandelwegen, die hier vlak langs lopen.

Alda: (*sarcastisch*) Aha, en over één daarvan moet dat wonder van een man, waarop jij zit te vlassen, dan op een blauwe maandag zeker zomaar komen aanzweven.

Lennie: Spot ermee zoveel je wilt, maar ooit zal ik mijn zin krijgen!

Alda: (*met een zucht*) Jij bent al net als je vader. Die zegt ook altijd: ooit zal het allemaal anders worden. Maar ik zeg het je nog eens: een meisje op jouw leeftijd heeft een man nodig.

Lennie: (*vrolijk*) Dat weet ik ook, ma. Maar ik blijf op de ware Jacob wachten en tot zolang moet je maar geduld hebben.

Alda: (*misprijzend*) Dat geduld heb ik een eeuwigheid geleden ook gehad, toen ik alsmaar op je vader bleef wachten. En wat heb ik

uiteindelijk gekregen? Een dromer, die zijn geluk in het bos denkt te vinden.

Lennie: Dat is niet helemaal eerlijk, ma. Pa heeft op zijn manier altijd goed voor ons gezorgd. En dat hij nu even van slag is, moet je hem maar vergeven. Hij heeft momenteel te kampen met zijn midlifecrisis.

Alda: Met zijn wat?

Lennie: Dat zal ik je wel eens een andere keer uitleggen, ma. Ik moet nu aan het werk. Maar als pa komt, stuur hem dan meteen. *(af via midden)* Ik denk, dat Mira op het punt staat te kalven.

Alda: *(in zichzelf)* Eigenlijk zou ik trots moeten zijn op mijn dochter... *(zelfzeker)* En dat "ben" ik ook... *(in de verte)* Maar een beetje bezorgd maak ik me ondertussen toch.

Sjef: *(op via midden, met enkele scheurtjes in zijn broek, smoezelig hemd en vest)* Zeg, Alda, is Nol hier?

Alda: *(schrikt op uit haar gepeins)* Hé zeg, kun je niet aankloppen?

Sjef: *(onschuldig)* De buitendeur staat hier toch altijd open. En ik heb immers nog nooit aangeklopt.

Alda: *(bits)* Dan wordt het tijd, dat je het eens leert.

Sjef: Alsjeblieft zeg, mevrouw is vandaag in haar allerbeste doen. Zoiets valt meteen op. En zou ik bij mevrouw dan nog eens beleefd mogen informeren naar de aanwezigheid van meneer Nol?

Alda: Zie je hem soms?

Sjef: Nee.

Alda: Dan zoek hem maar.

Sjef: *(zoekt overal)* Nollie, waar ben je? Poes poes poes. *(kijkt onder de tafel)* Nolleke, waar is het ventje dan?

Alda: *(springt op, hem op zijn rug en achterste slaand)* Verrekte smeerlap, wat heb je onder de tafel te zoeken?

Sjef: Ik zoek Nol.

Alda: En, heb je hem gevonden?

Sjef: *(opkrabbelend)* Nee. Maar ik zag wel, dat je geen groene onderbroek draagt.

Alda: Heb je ook nog onder mijn rok gekeken? Ontiegelijke viespeuk!

Sjef: *(spottend)* Zijn zwarte onderbroeken tegenwoordig in de mode?

Alda: Man, verdwijn!

Sjef: Als jij me zegt waar Nol is.

Alda: Waar zou hij zijn? In het bos natuurlijk, waar anders!

Sjef: Ik kom net uit die richting, maar daar was hij niet.

Alda: *(gaat weer achter de tafel zitten, sarcastisch)* Dan is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat meneer zijn weg naar de stal ondertussen toch gevonden heeft.

Sjef: *(verwonderd)* In de stal? Wat zou hij daar moeten?

Alda: (*aapt hem na*) Wat zou hij daar moeten? De koeien melken natuurlijk.

Sjef: (*gemaakt verwonderd*) Ach, jullie hebben nog koeien?

Alda: (*kwaad*) Als je nu niet onmiddellijk verdwijnt, krijg je iets naar je hoofd geworpen!

Sjef: (*grinnikend*) Over werpen gesproken: als je wilt, mag je je gerust aan mijn stoere borst werpen. Daar zou ik echt niets op tegen hebben.

Alda: Maar ik des te meer!

Sjef: Doe toch niet steeds zo lelijk tegen me.

Alda: Ik doe niet lelijk, maar zo meteen barst de bom!

Sjef: Als het dan maar een zure bom is. Zuur maakt vrolijk, zei de boer en toen ging hij zijn vrouw in azijn baden.

Alda: Die van mij heeft me nog nooit gebaad.

Sjef: Ook niet in azijn?

Alda: Dat zou hij eens moeten wagen!

Sjef: Kom nou zeg, wat doet hij dan wél nog?

Alda: Daar gaat het nu net om! Niets doet hij! De hele dag in het bos rondlummelen, o ja! En hier blijft het werk maar liggen!

Sjef: Wat moet hij dan voortdurend in het bos?

Alda: (*kwaad*) Vraag niet zo stom! Dat zul jij toch zeker wel weten! Sjef: Ik weet helemaal niets.

Alda: Sta niet te liegen!

Sjef: Alda, ik zweer het je! Mij heeft hij alleen gezegd, dat hij zijn geluk in het bos zoekt.

Alda: (*bitter*) Ik ben dat geluk dus kennelijk niet. Anders zou hij het niet in het bos hoeven te zoeken!

Sjef: Ik ben het ook niet, want hij neemt me nooit mee.

Alda: Wat zou hij daar ook met jou moeten doen?

Sjef: Hetzelfde, dat hij er zonder mij doet.

Alda: En wat doet hij er?

Sjef: Zie je, nu zijn we weer terug bij af. We weten alletwee niets. (*legt voorzichtig een arm om haar schouder*) Zoiets schept een band, weet je dat?

Alda: (*kijkt naar de hand op haar schouder, kalm*) En als die ongewassen voorpoot daar blijft, zit hij zo meteen in het vèrband!

Sjef: (*trekt vlug terug*) Jezus, wat ben jij agressief vandaag!

Alda: In mijn eigen huis mag ik zijn wat ik wil!

Sjef: Ha, nu weet ik het!

Alda: Wat weet je?

Sjef: Hij heeft je allang niet meer in zijn armen genomen.

Alda: Dat soort dingen gaat jou niets aan!

Sjef: Zal ik het dan maar doen? Voor mijn vriend is me niets teveel.

Alda: Laat hem dat maar rustig zelf doen.

Sjef: *(met overtuiging)* Ik kan dat anders heel goed hoor!

Alda: Dan ga naar huis en demonstreer het maar bij jouw Monica.

Sjef: *(met donker gezicht)* Die moet daar niets van hebben.

Alda: Aha.

Sjef: Niets aha. Een ramp is het! Als ik haar een kusje geef, denkt zij al, dat ze aan een orgie heeft deelgenomen.

Alda: Precies als de mijne.

Sjef: Zie je wel, het klopt. Wij twee moeten samenwerken. Weet je wat? Ik geef je nu een volwassen zoen en dan vertel jij mijn vrouw hoe aangenaam dat is.

Alda: Ik geloof, dat jij bezopen bent!

Sjef: Als dat de voorwaarde is, drink ik eerst wat.

Alda: *(legt het hemd terzijde, waaraan ze tot nu toe gewerkt heeft, en neemt de broek ter hand)* Man, laat me met rust en maak je onder mijn ogen uit! Ik heb heus wel wat anders te doen dan naar dat dom gezwets van jou te luisteren!

Sjef: *(enthousiast, zijn broek uittrekkend)* Jeetje zeg, ben jij zo goed in het verstellen van broeken? Kun je dat bij die van mij ook even doen! *(hij draagt een ouderwetse lange onderbroek)*

Alda: *(na korte blik)* Ik denk eerder, dat je onderbroek eens hoognodig in de was moet.

Sjef: O ja? Wil je dat ook doen? Trek ik ze meteen uit!

Alda: *(dreigend)* Als je dat doet, schiet ik je overhoop!

Sjef: Dat risico neem ik. *(maakt aanstalten de broek uit te trekken)*

Alda: *(vlug)* Oké, dan schiet ik mezelf neer.

Sjef: *(stopt meteen, droog)* Nee, dat kan ik niet verantwoorden. Waar het mijn persoon betreft, zou het geen ramp zijn, maar jou zou ik toch niet willen missen.

Alda: *(nu toch grinnikend)* Jij bent gewoon onmogelijk!

Sjef: *(tevreden, komt dichterbij haar)* Zie je, nu lach je alweer.

Nol: *(op dat moment op via midden)* Hé zeg, wat loopt hier?

Sjef: *(vrolijk)* Alles wat niet stilstaat! Maar je hoeft je niet druk te maken, Nol. Je vrouwtje is alleen maar zo vriendelijk mijn broek te verstellen.

Nol: En daarom sta jij hier als een beer op sokken in je onderbroek?

Sjef: *(droog)* Dat wil nogal eens voorkomen, als iemand zijn bovenbroek uittrekt. En dat moest ik wel, *(de handen voor zijn kruis)* want als ik dat niet had gedaan, zou Alda misschien in iets waardevols gestoken kunnen hebben.

Nol: *(droog)* Dat zou dan toch een onwaarschijnlijk kleine kans geweest zijn.

Alda: Bovendien heb ik zijn broek niet eens onder handen.

Nol: Waar ben je daar dan mee bezig?

Alda: Dat is de jouwe.

Nol: Aan zo'n oude lommel valt toch geen eer meer te behalen! (*grist de broek weg en gooit ze in een hoek*) Morgen koop ik een nieuwe. En dan ga je maar mee, kun jezelf een nieuwe jurk uitzoeken.

Alda: (*perplex*) Wat zullen we dan nu krijgen? Ben je in het bos soms dat bekende ezeltje tegengekomen?

Sjef: (*doet alsof hij aan een staart trekt, grijnzend*) Ezeltje strek je. Rinkeldekinkeldekinkel!

Nol: Nee, ik heb nagedacht.

Alda: (*teleurgesteld*) Ach zo, nagedacht. (*haalt de broek en gaat er weer mee aan tafel zitten*) Ik had al op een wonder gehoopt. Maar als jij aan het denken bent geslagen, mag men zich doorgaans op het ergste voorbereiden.

Nol: Deze keer is het echt iets bruikbaars.

Alda: Iets bruikbaars? Heb je soms een schijthuis uitgevonden voor koeien, zodat je de stal niet meer hoeft uit te mesten?

Nol: (*droog*) Dat komt ook nog.

Alda: (*met een zucht*) Dus weer gebakken lucht. (*staat op, gaat naar links, draait in de deur nog even terug*) Zorg maar, dat je in de stal komt. Lennie wacht met smart op je.

Nol: Ja ja, dadelijk.

Alda: Niet dadelijk. Nu meteen! (*af*)

Sjef: Tjonge zeg, zwaar weer vandaag!

Nol: Gelukkig van het soort, waaraan jij je niet hoeft te vertellen. En trek in godsnaam die broek aan, want zo kan ik niet met je praten.

Sjef: Maar dan kan Alda ze toch niet flikken.

Nol: (*pakt de naald van de tafel, dreigend*) Aantrekken, anders steek ik je lek!

Sjef: (*grijpt de broek, trekt ze aan*) Ja ja man, hou je gemak. Wat heb je toch? Soms met het verkeerde been uit bed gestapt?

Nol: Vraag niet zo stom! Wat zou jij zeggen, als je mij bij je thuiskomst in onderbroek naast je vrouw zag staan?

Sjef: Niets. Maar ik zou me wel afvragen wat het te betekenen had.

Nol: Aha. En precies dát vraag ik me ook af.

Sjef: Zie je wel.

Nol: En, wat wilde je van haar?

Sjef: Gossie man, dat was toch niets ernstigs. Eerder grappig!

Nol: (*sarcastisch*) Moet je nagaan. Dan heb jij dus, in het bijzijn van Alda, voor de grap zomaar eventjes je broek laten zakken.

Sjef: *(heeft de broek aan)* Alsjeblieft, Nol, het was toch de bedoeling, dat zij deze scheurtjes *(wijst ze aan)* een beetje bij elkaar zou trekken. Die heb ik me opgedaan, toen ik jou in het bos liep te zoeken.

Nol: En, heb je me gevonden?

Sjef: Daar niet, maar hier wel.

Nol: *(grinnikend)* Ik heb je daar wel zien rondscharrelen.

Sjef: Wat? En waarom heb je dan niet geroepen?

Nol: Vanwege die andere mensen.

Sjef: Wat heeft dat nou met andere mensen te maken?

Nol: Zou jij tegenover vreemden hebben toegegeven, dat je iemand kent, die zo idioot is om in zijn onderbroek voor paal te gaan staan?

Sjef: Maar toen had ik mijn bovenbroek toch nog aan!

Nol: *(negeert dat)* Heb jij die mensen ook gezien?

Sjef: Je bedoelt die man en dat stuk met *(geeft met gebaar een grote boezem aan)* die tutti avanti?

Nol: *(onnozel)* Wat wil dat zeggen?

Sjef: Dat is Italiaans en betekent zoveel als eh... als grandioso balkoni.

Nol: Aha. En wat is de vertaling dáárvan?

Sjef: Allé kerel, hou je niet van den domme. *(samenzweerderig)* En eh, ik weet niet of je het gezien hebt, maar onder dat leren jasje droeg die niet méér dan een of ander klein niemendalletje. Jeetje, Nol, als ik dan nog terugdenk aan vroeger... Wat je tegenwoordig allemaal vrijelijk wordt voorgeschoteld, kreeg je toen alleen maar te zien in getrouwde toestand en in de beslotenheid van je eigen slaapkamer.

Nol: *(sarcastisch)* Waarom heb je dan je broek niet laten zakken ten overstaan van die door de natuur zo goed bedachte juf in het bos?

Sjef: Allé, man, ik ben toch geen exhu... exhubiteur.

Nol: Dat zou anders goed bij je passen.

Sjef: Hoezo?

Nol: Een exhubiteur is iemand, die lijken opgraaft. Als jij je broek laat zakken, graaf je ook een lijk op.

Sjef: Dan moet het je toch ook om het even zijn, als ik ze ten overstaan van Alda laat zakken.

Nol: O nee, dat is me niet om het even, want Alda is als de dood voor lijken.

Sjef: Geef me Alda maar eens een paar dagen in bruikleen, dan zal ik haar eens laten zien wat zo'n lijk allemaal kan.

Nol: Laat dat maar liever aan je eigen vrouw zien.

Sjef: Die heeft geen interesse.

Nol: Alda ook niet. *(op dezelfde toon)* Heeft ze je gezien?

Sjef: Alleen in onderbroek.

Nol: Oelie! Ik bedoel die meid in het bos!

Sjef: Die heeft me alleen in aangeklede toestand gezien, niet als exhu...
exhi... Hoe heet zo iemand?

Nol: *(kijkt bij toeval door het raam)* Exhibitionist.

Sjef: *(overdreven bewonderend)* Hemeltje, Nol, wat ben jij een slimme jongen. Ik ben er werkelijk trots op, dat jij mijn vriend bent.

Nol: Jij bent een stomme hond.

Sjef: Ho ho manneke! Hond kan ik nog accepteren, maar dat stom wil ik niet gehoord hebben!

Nol: *(droog)* Beeld je maar niets in. Met die hond bedoelde ik een pincher.

Lennie: *(op via midden)* Hé pa, ben je er eindelijk! Ik heb je al overal gezocht!

Nol: *(uit zijn optreden tegenover haar moet blijken, dat hij zeer op haar gesteld is)* Ik kom zo meteen, liefje.

Lennie: Echt waar pa? Of moet ik de stal soms weer helemaal alleen doen?

Nol: Nee, Lennie, nee. Ik wil alleen nog even iets met hem hier bespreken.

Lennie: Toe nou, pa, geen smoesjes. Jullie doen dag in dag uit immers niets anders! Dus zo belangrijk zal het wel niet zijn.

Nol: Toch wel, Lenneke, toch wel. Ik heb dit heerschap namelijk betrappt, toen hij in zijn onderbroek bij ma stond.

Sjef: Verdomme Nol! Ze wilde mijn broek verstellen! Hoe vaak moet ik je dat nog zeggen?

Lennie: *(ogen ten hemel)* Gossiemijs zeg! En moet dat soms de ondergang van de wereld betekenen? Ik weet het goed gemaakt. Jullie gaan naar buiten, vechten het uit en de winnaar komt me helpen in de stal.

Sjef: En de verliezer?

Lennie: Die mag, om weer een beetje bij te komen, gaan relaxen op de mesthoop.

Sjef: *(in zijn handen wrijvend)* Direct akkoord! Je kunt me binnen een paar minuten verwachten.

Nol: Laat je niets wijsmaken, liefje. Ik maak hem even gereed voor de mesthoop en dan ben ik er zo!

Lennie: Ik zeg het maar even: Mira staat op het punt om te kalven.

Nol: Weet ik, m'n engeltje. Maar, zoals gezegd, ik moet nog vlug even iets met Sjef bespreken en dan kom ik eraan.

Lennie: *(af, laatdunkend)* Het zal me benieuwen.

Sjef: *(bewonderend)* Wat waar is, is waar, Nol. Dat dochttertje van jou is een regelrecht juweeltje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto